Mizah

İMTİHANDA:

Mümeyyiz — Tebrik ederim, kaldın!

GÜLLER - DİKENLER

HAYAT PAHALILIĞI

Hayat pahalılığında benim de bayıldığım şey Ticaret ve Sanayi Odasının hazırladığı (endeks) lerdir. 1947 yılına kadar yaz aylarında umumî hayat şartlarına ait fiyat yükselişi kaydedilmemiş imiş! İlk defa 1948 senesi yaz aylarında fiyat yükselişi durmamış boyuna artmış!

1938 de nisbî kıymet yüz olarak kabul edilmiş 1948 şubatında artış 435 olmuş.

Ticaret ve Sanayi Odası bugünkü hayat şartlarını «korkunç» diye vasıflandırıyormuş!

Mubalâga, mübalâga... Neden korkunç olsun? Bak... Hükûmet hayat pahalılığı ile mücadele için geldiğini iddia eylediği halde hiç korkuyor mu?

SAKA ve BEKA!

İktidar Partisinin grup toplantısında eyimserliği ile tanınan Başbakay Yardımcısı Faik Ahmet Barutçu: «D.P. her hafta bir istizah takriri verebilir. Bizi düşürmek suretile bir çığır açarsanız bundan sonra hiç bir hükûmeti tutamazsınız.» dedi.

Demokrasi tarihlerinde bir eşine daha tesadüf edilmiyen bu büyük söz, meseleyi kesip atmış, hükûmet gruptan itimad reyini almış!

Bundan sonra artık Saka hükûmeti Beka hükûmeti olmuştur .Nafile düşüreceğiz diye çene çalmıyalım!

DOĞU HAKKINDA BİR FERYAT!

Doğu hakkında Meclise istizah takriri veren milletvekillerinden General Vehbi Kocagüney şöyle söylemiş:

— Doğu ışıksızdır. Doğu mektepsizdir. Doğunun yakacağı yoktur. Doğunun evsizlik belini bükmektedir. Bitliste, Vanda, Erzurumda ev yoktur. Doğu halkı kışın altı ayını kahvelerde geçirirler. Bu bölgelerde çocukların dörtte biri okutulamıyor.

Hani bir hikâye vardır: Bir dilenci bir evin kapısını çalarak :

— Bir sadaka! demiş.
— Yok, demişler.
— Bir lokma ekmek!
— Yok.
— Bir yudum su .
— Yok.

Dilenci :

— Öyleyse ne oturuyorsunuz, demiş. Kalkın hep beraber dilenelim!

Anlıyamadığımız nokta. C.H.P. hükûmetleri şimdiye kadar ne yapmışlar? Yahut nasıl vakit geçirmişler?

HÂLÂ MI ARA SEÇİM?

Artık gınâ geldi... İkide birde temcid pilâvı gibi ortaya konan bu ara seçim dedikodusundan bıktık usandık. Seçime iştirak etmiyenler hakkındaki şifreli tamim meselesi nihayet Meclise kadar gitti. İç İşleri Bakanı bu münasebetle şöyle söylemiş:

« Ben her hangi bir vatandaş gibi, hiç bir sıfatım olmasa da bir köşede durup gelip gidenin ismini tesbit edersem kanuna muhalif bir hareket mi yapmış olurum?»

Kanuna muhalif olup olmadığını bilmeyiz ama bu mesele hakkında istizah takririni veren milletvekili gibi: «Seçime falan girmiş mi? Falan girmemiş mi? diye hüviyet sormak âti için tethiş havası yaratmaktan başka bir şey değildir!» deriz.

Bu kadar güzel havalar varken tethiş havası da dinlenir mi ya?

TAŞ VE BAŞ!

Biz çocukken arkadaşlarımızla at, araba oynardık. Birimiz at, birimiz de araba olur; kollarımızdan bağlı dizginleri elimize alır, kamçımızı şaklatarak sokaklarda koşardık.

Şimdi bu oyunu bucak müdürleri oynuyorlar. Fakat öyle yalancıktan değil ha... Siyasi içtimai ve bilhassa insani bütün haklarına malik olan vatandaşları sahicikten arabalara koşup taş taşıtıyorlar. Hele taşımasınlar... Kırbaç şaklıyor... Hem de haşlıyor.

Bu mesele dahi bir takrir mevzuu olmuş. Bucak müdürü:

— Ne yapalım efendim? Memleketimiz imara muhtaçtır. Yol yapmak lâfla olmaz. Taş lâzım, taş, taşınmak ister. Ben de düşündüm. Güçlü kuvvetli iki kişiyi arabaya koştum... Taş çektirdim. Memleketin imarı için fedakârlığa katlanmak lâzım... Ne çıkar?

Dese ne cevap verilecek? Müdür iddiasını isbat için bir de türkü bile söyler:

Hey çay taşı çay taşı
Temel tutmaz çay taşı
Çirkin ile bal yenmez
Güzel ile taş taşı...

Millet taş taşımak değil dağları yerinden koparsa yine hükûmeti bir parmak bile olduğu yerden sarsamaz. Siz ona bakın... Üst tarafı lâftır vesselâm!

BAHÇIVAN

BALTANIN İZAHI

Sayın Bakanlarımız istizaha alışık olmadıklarından mıdır, nedir? Suallere bir türlü ikna edici cevap veremiyorlar. Hele Dış İşleri Bakan Vekili olan Tahsin Bekir Balta mütemadiyen baltayı taşa vuruyor.

Güvenlik Konseyine âzâ seçilmeyişimizin içyüzü hakkında uzun uzadıya izahat veriyor. Bunun hülâsası şudur:

«Biz, namzetliğimizi koymadık. Türkiyenin maksadı Güvenlik Konseyinde Orta Şarka ait bir yere her defasında bir Arap devletinin değil, arada bir diğer Orta Şark devletlerinden birinin seçilmesini temin etmekti. Fakat buna rağmen Mısır namzetliğini koydu.»

Ve kazandı. Biz neden namzetliğimizi koymadık? Orası da malûm değil. Yalnız bir nokta var. Tahsin Bekir Balta: «Dış politika konularında, iç politika konularında olduğu gibi istediğimiz gibi konuşulmaz.» diyor... Bu «Efendiler !Susalım...» demektir.

O halde susalım!..

AÇIK MUHABERE:

Ekrem Ruhi Özel, Gelibolu:

Mektubunuzu aldık. İltifatınıza teşekkür ederiz. Amatör karikatürü neşretmiyoruz. Saygılarımızla.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Etrafınıza bakın· Herkes ayni şeyle meşgul. Herkesin elinde bir Salon.

ÇÜNKÜ:

SALON

26. sayısiyle cidden enfes bir şaheser teşkil ediyor. Bu nüsha, Salon filmi, fotograf harikaları, dedikodu, Biz bize köşesi, kuş meraklıları ve kuş çeşitleri, komedi artistlerimiz, koca tipleri hakkında enteresan ve son derece meraklı yazılar ve resimlerle, genç şairlerin eserleriyle süslüdür.

Sayı 124 — Cilt: 5. FİATI 25 KURUŞTUR. 19 Kasım 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi,
Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Dervişin fikri..

İKTİDAR Partisi muhaliflere fena halde kızmış. Politika mücadelesinde ara seçimlerden sonra ilk olarak taarruza geçti. Açık hava nutuklarına içerliyorlar. Muhalif partilerin birbirlerine yumurta atmalarına karşı köpürüyorlar. Hattâ işin tuhafı... «Fikre karşı fikirle mukabele» yi bile kabul ediyorlar. İktidar Partisinin Genel Başkan Vekili muhalifleri: «Yatsıya kadar yanan mum!» diye tarif etmiş .

Nasıl olur?

Bir memlekette demokrasi varsa Amerikada olduğu gibi muarızlar birbirlerine sağlam çürük yumurta atabilirler... Yalnız dayak atamazlar.

Bir memlekette demokrasi varsa fikre fikirle mukabele ederler. Fikre karşı fikirle mukabele etmiyenlerin birdenbire buna taraftar görünmeleri hayret uyandıracak bir vakıadır.

Acaba İktidar Partisinin fikir dediği nesne Sinirkend hâdisesi midir?

İktidar Partisi bahis mevzuu olunca «Fikre fikirle mukabele...» Muhalif oldu mu? O zaman sadece «mukabele...» Ama ne ile olursa olsun mukabele...

Bu mesele Nasrettin Hocanın kara kaplı kitabına benzer.

— Hocam! demişler, senin inek benim ineğe bir vurdu... Hayvanın karnını deşti, öldürdü.

Hoca:

— Olur a... Hayvan bu... Ne yapalım?

Şikâyetçi:

— Yanlış söyledim... Hocam.. Benim inek senin ineğe vurdu!

Hoca toplanmış, Çömezi İmâda seslenmiş:

— Şu raftaki kara kaplı kitabı indirsene...

YALAN YALAN, BU YALAN, FİLİ YUTTU BİR YILAN!

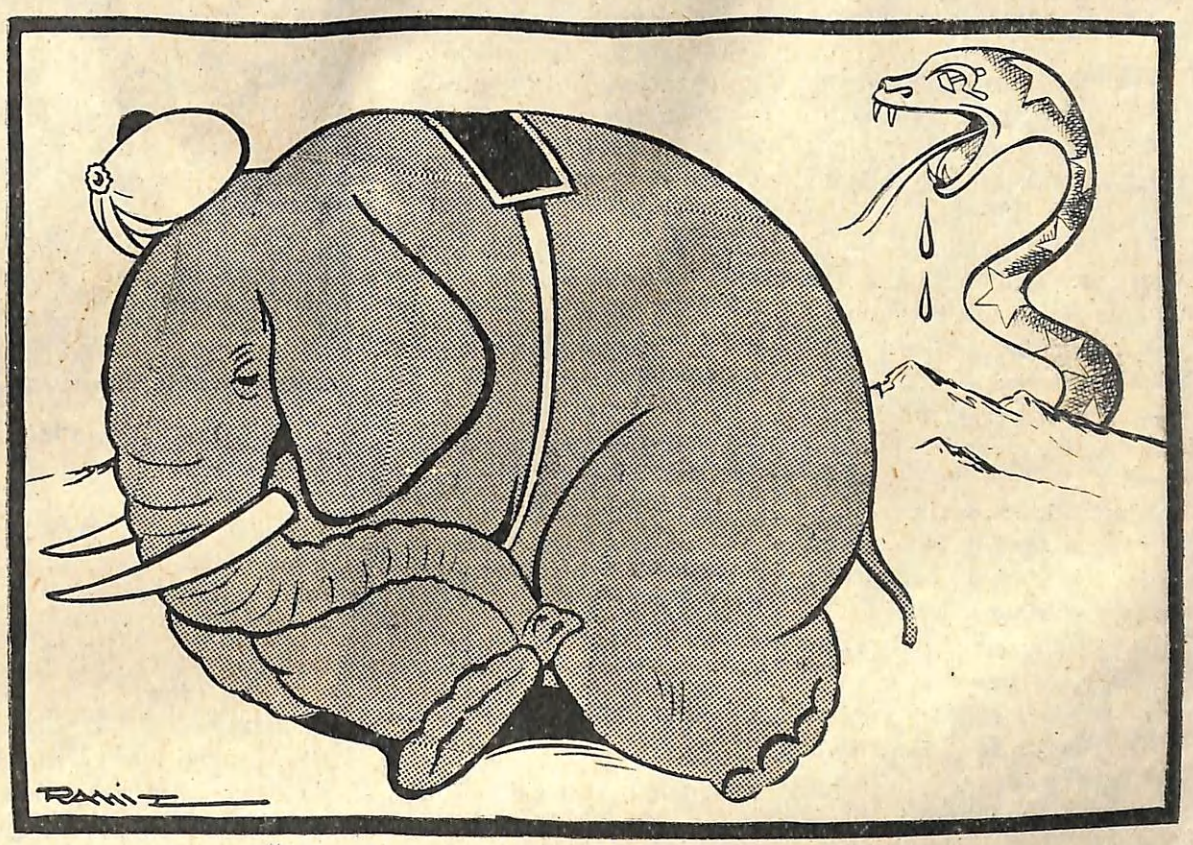

Ruslar Hindistan hududuna asker yığıyorlarmış:
— Ne güzel lokma, baktıkça ağzımın suyu akıyor!

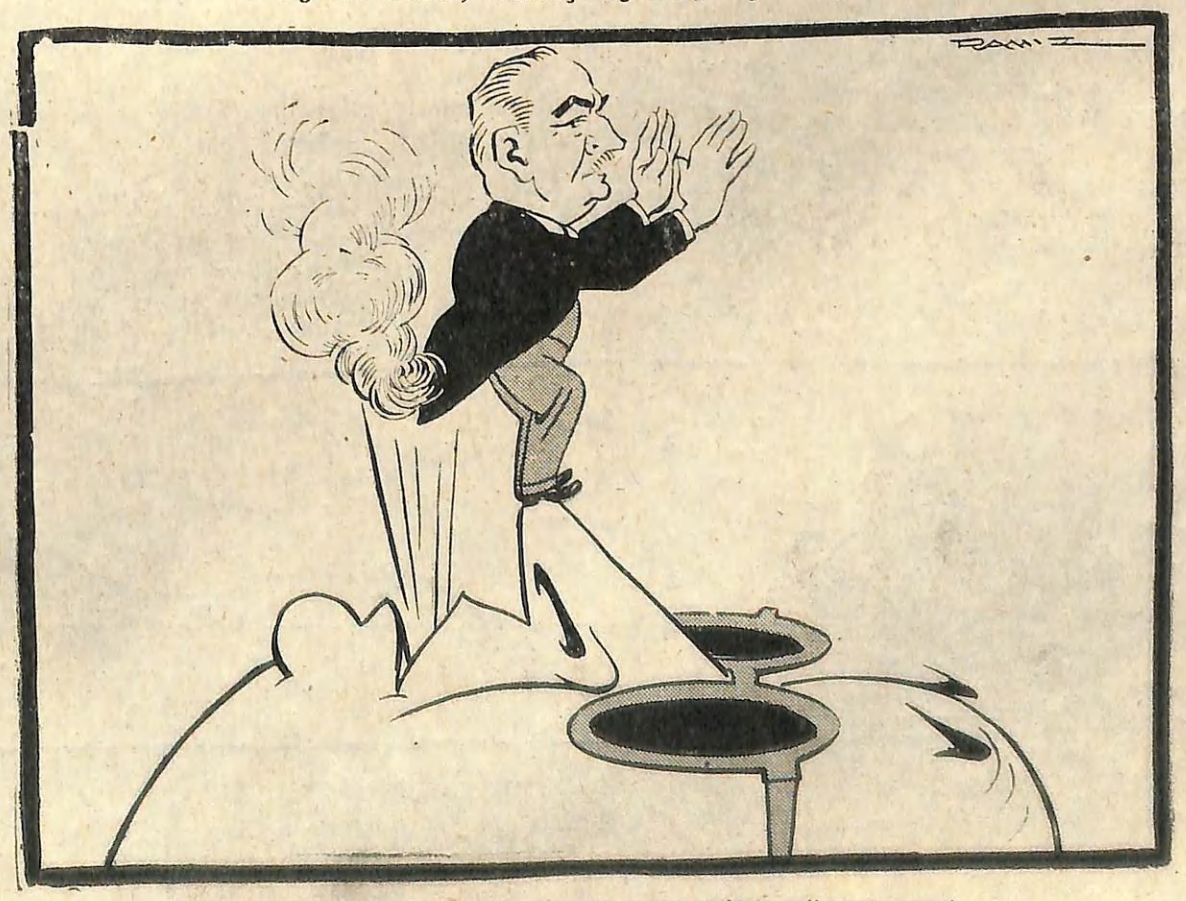

HİLMİ URAN DEMOKRAT PARTİYE HÜCUM ETTİ:
— Açık havada söylenen ateşin nutukların bize tesiri olmamıştır!

Sahne hâtıraları..

Yazan : **Refi' Cevad ULUNAY**

Her sene olduğu gibi bu sene de memleketimizde tiyatronun geçirdiği istihaleleri eğlenceli bir tarzda göstermek için tiyatro şenlikleri yapıldı.

Temsiller yapılırken ben de okuyucularımı eğlendirmek için her temsil merhalesine ait menkıbeler anlatmağı düşündüm.

Evvelâ **Karagöz**'den başlıyayım:

İstanbulun sayılı karagözcülerinden bir Serçe Mehmet vardı. Çok serbest oynatırdı. Karagözcüler arasında âdettir. Bazı muhaverelerde dışarıda bulunan arkadaşlarına nükte ve cinasla sataşırlar. Bunu bildikleri için Çingene Hakkı lâkabiyle anılan Müzikalı mukallit Hakkı Bey, Serçe Mehmede:

— Mehmet! der, yanımda teklifli misafirler var. Dinini seversen lâf tekerlemesi yapma!..

Mehmet de söz verir.

Oynanan fasıl hamam oyunu olduğu için hanım hamamdan çıkarken hamamcı, ana kadın ile haklaştıktan sonra natıra döner, şöyle söyler:

— Geçen seferki kırk paranı da al. Alacağın kalmasın. Çingene hakkı yemem!

★★

Bugün yokluğunun acılığını daima hissettiğim Musevi **hokkabazlardan** usta Kanarya ile Çiçekçioğlu Şehzadebaşında Kâmilin kıraathanesinde oynarlarken musiki muhaveresi yaptılar. Bütün makamlar ve sazlar yahudi zekâsının kuvvetli nükteleri ile sıradan geçtikten sonra (unlu zurna) meydana çıktı. Yardak zurnayı alıp tam öttüreceği sırada ustası: «Bu tarafta bülbüller şakır... O tarafta sular çağıl çağıl...» gibi cümlelerle mâni olur; nihayet yardak üfler, zurnanın içindeki un yüzünü beyaza bular ve:

Dağda bir keçi
Sivridir kıçı
Kâfirin piçi acanım
Nâne kamizo.

Türküsü çarpık bir oyunla fasıl bitmiş olur.

Hokkabazları seyredenler arasında Besim Bey adında bir adamcağız vardı. Bu zat o gün ön safta, ağzı bir karış açık lezzetle muhavereyi dinliyordu. Çiçekçioğlu mahsus mu yaptı, yoksa zurna mı bozuktu? Ne oldu bilmem... Hokkabaz var kuvvetiyle üfleyince bütün un Besim Beyin suratına gitti; adamcağız bembeyaz oldu. Bunu anlar anlamaz:

— Seni hıyanet çıfıt seni... Ulan haber vereydin de beraber oynayaydık!

Diye iskemleyi kapınca saldırdı; zavallıyı güç zaptettiler. Bir müddet Direklerarasına çıkamadı. Çünkü rastgelen «Geçmiş olsun» diye sarakaya alıyordu.

★★

Orta oyunu:

Kavuklu Hamdi merhum, pişekârla muhaveresinde sarfedilen nüktelerin zarif olmasına dikkat eder ve ayni zamanda seyircilerin takdir eylemelerini isterdi. Rahmetlinin bu titizliğini bilen Borazan Tevfik, Hamdiyi sinirlendirmek için ön sırada oturmuş, yersiz kahkahalar salıveriyordu.

Hamdi merhum Tevfiğe bir ders vermek istedi. Muhavere Haliç vapurlarile gezintiye aitti. Vapur taklidi yaparak yürürken tam Tevfiğin önünde birden durdu. Pişekâr: «Hamdim, neye durdun?» deyince şu cevabı verdi:

— «Yemiş» in önüne geldik de ondan...

★★

Tulûat:

Kel Hasanın oyuncularından Eşekçi Agâh vardı. Gündüz, bir işe yaramadığı için kurada, kör, topal, ayağı bıcırganlı bir takım atları eşekleri toplar; onları biraz temizler; yaralarını bereleri kapatır, boyar, gayet ucuza at pazarında satardı. Ve bu yorgunluklu işten sonra da akşam tiyatroya gelerek aktörlük edredi.

Bir gün oyun icabı Agâhın bir hırsız tarafından vurulması ve hırsız kaçarken arkasından: «Alçak! Ben elbette senden intikamımı alacağım!» diye bağırması lâzımdı. Bu mühim noktada hırsızdan bıçağı yiyen Agâh olduğu yere uzandı, hırsız da pencereden kaçtı. Fakat Agâh bir türlü yerinden kalkıp kuvvetli bir te'sir yapacak olan cümleyi söyliyemiyordu. Çünkü zavallı yorgunluktan uyumuş kalmıştı. Suflör, yorgun aktörü uyandırmak için birkaç defa: «Agâh Efendi! Agâh Efendi!» diye seslendi. Buna karşı horultudan başka bir cevap alamayınca delikten uzandı ve Agâhın ayağından şiddetle çekti. Aktör birden zıpladı ve uyku sersemliğiyle hırsızın gittiği istikameti şaşırarak rahatsız edilmiş gibi kendini uykudan uyandıran suflöre karşı bütün gayız ve kini ile bağırdı:

— Ah canavar herif! Elbette senden intikamımı alacağım!

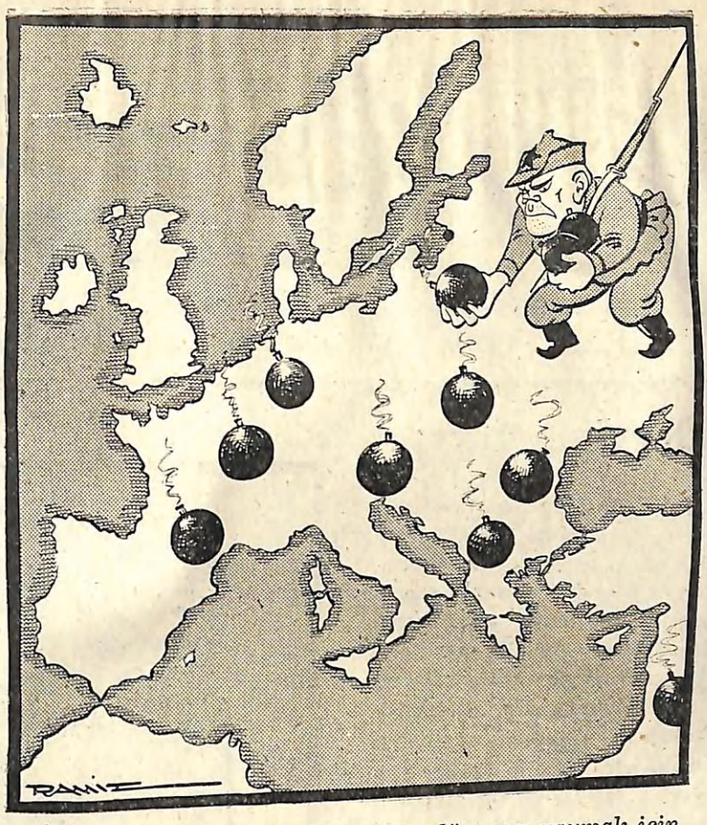

— *Silâhsızlanma fikirlerimi bütün dünyaya yaymak için çalışıyorum!*

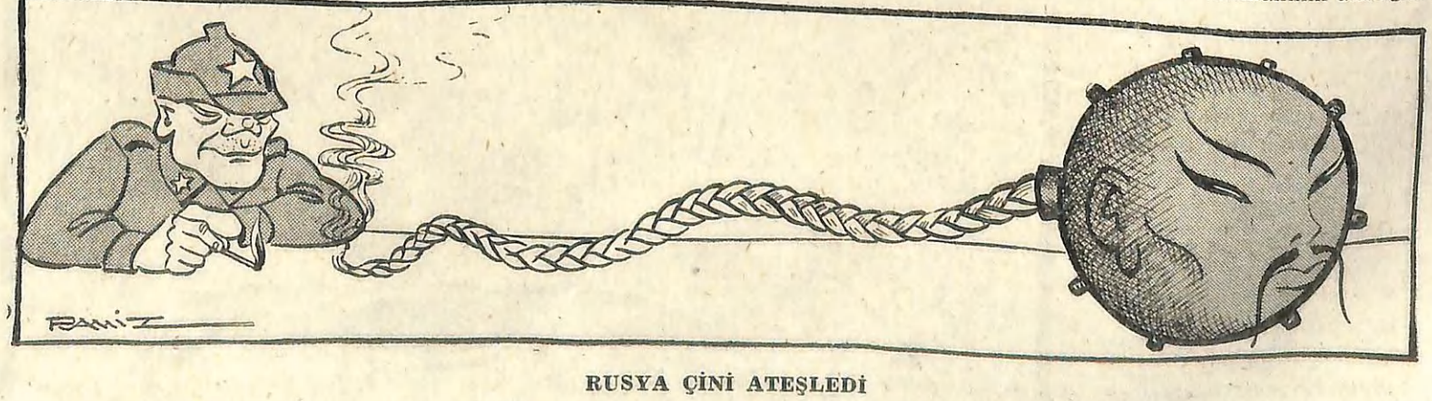

RUSYA ÇİNİ ATEŞLEDİ

Çin — Japonya da böyle fitillenmişti!

Çifte Keramet

Ba'de harâb-ül-basra

Rûhumuz bunca mihen bunca fitenden sonra
Kavuşur râhata ifnâ-yi bedenden sonra

Çekmeyiz bir daha düyâda giyinmek derdi
Fişli fişsiz iki üç metre kefenden sonra

Bilmeyiz bir daha buhrân-ı maîşet ne demek
Canı isterse gelir kahve Yemenden sonra

Anlamam zevkı bu hâletle nedir yeryüzünün
Anlayanlar süreler zevkını bundan sonra

Yerin altındaki râhattan eser yok yerde
Beşerin aczini gör kudret-i fenden sonra

Yed-i teshîrine almış bugün üstâd Habîb
Güreş iklîmini meydân-i suhenden sonra

Mu'tediller daha ehven görünür müfritten
İşe pervâne yarar bence dümenden sonra

Başbakan bulması mümkin Sakadan Başka Ozan
Müşkil üstâd beğendirmesi senden sonra

Akıllı Ozan

Nice olur hâlimiz?

Biz papuç parçalarken yayan seyr ü seferden,
Kimi Buikten inmez, kimi Studbakerden!

Sınıfsız imtiyazsız bir milletiz, çok şükür:
Yoksa, Allah saklasın, beteri var beterden!

Şapa dönmüş lezzeti tamamiyle işlerin;
Ağız şapırdatırız bahsederken şekerden.

Şapa oturduğundan gafiller mi geminin?
Müfritlere sözüm yok, sorsam mûtedillerden!

Mûtedilin gidişi müfritle bir olunca,
Allah için, Sakanın farkı nedir Pekerden?

Aradan on dört asır geçip gitmiş de hâlâ
Ders alan bir hükûmet gelmemiştir Ömerden.

Titriyen halkı Hakka havâle eylemişiz;
Vücûdumuz gevşemiş yanan kaloriferden!

Ya bizi halk havâle ederse Hakka, Ozan,
Nice olur hâlmiz? Sorun ehl-i mahşerden!

Deli Ozan

TREN KAZALARINDAN SONRA KAZALARDA NUTUKLAR:

— Partimizin uğrunda ölenleri altı oklu bayraklarla gömünüz.. Tâ ki ahrette de ma'rifetimiz yâdedilsin!

— *Bütün mazimi nişanlıma anlattım, nasıl cesaretimi beğendin mi?*
— *Hayır, hafızanı beğendim!*

Doktor — Korkmayın, ağzınızı açın, ben partili değilim!

Genç kız — Üstad, gelin sizinle gidip Ruy Blas'ı görelim..
Orhan Veli — Kim bu kız? Sarışınsa zahmete değmez, tipim değil!

Rejime intibak

Politikayı çok seven bir dostum vardır. Tek partili rejimde mantarı çelik telle bağlı şampanya şişesi gibi bir türlü içinin gazını boşaltamamış; senelerini ıstırap içinde geçirmişti. Nihayet bir gün demokrasi idaresi tecelli edince arkadaşım keyfinden kendini kaybetti... Neredeyse önüne gelenin boynuna sarılacaktı. O helecanlı günlerde bana rastladığı zaman:

— Azizim, dedi. Bir parti kuruyoruz.

— Allah versin... Partinizin adı ne?

— M. Y. Y. H. D. G. P.

— Bu ne demek ola ki...

— Millî Yükseliş, Yüceliş, Hürriyet, Demokrasi, Gelişiş Partisi...

Kısa bir atide ateşin dostumla yine karşılaştım .

— Nasıl? Parti yürüyor mu?

— Yürüyor ama... Partiyi finanse eden zatla idare heyeti arasında ihtilâf çıktı.

— İhtilâf halledildi inşallah..

— Edilemedi. İdare heyeti lidere ademi itimat kararı verdi.

— Sonra?

— Sonra lider de bu kararı dinlemedi.

Bu tesadüften sonra bir de Babıâli caddesinde burun buruna geldik. Sordu:

— Beyannameyi okudun mu?

— Hangi beyannameyi...

— Liderin beyannamesini... Okumadınsa sakın zahmet etme... Sinirlenirsin. Ona mukabil yarın idare heyetinin beyannamesini oku... Lideri mahvetmiş!

Bundan bir hafta sonra partizan arkadaş evime kadar geldi:

— Azizim, dedi, liderin hakkı var.

★★

Demokrasi rejimini kabul ettiğimizdenberi kaç sene oluyor. Hâlâ liderle idare heyetinin ihtilâfı hallolunmadığı için (M. Y. Y. H. D. G. P.) daha faaliyete geçememiş ve partizan dostum da gayesine erişememiştir. Fakat o ümidini kesmiş değildir. Geçen gün yine bana şöyle söylüyordu:

— Göreceksin! diyordu. Bak memleket nasıl hürriyete intibak edecek...

Yaşasın demokrasi!

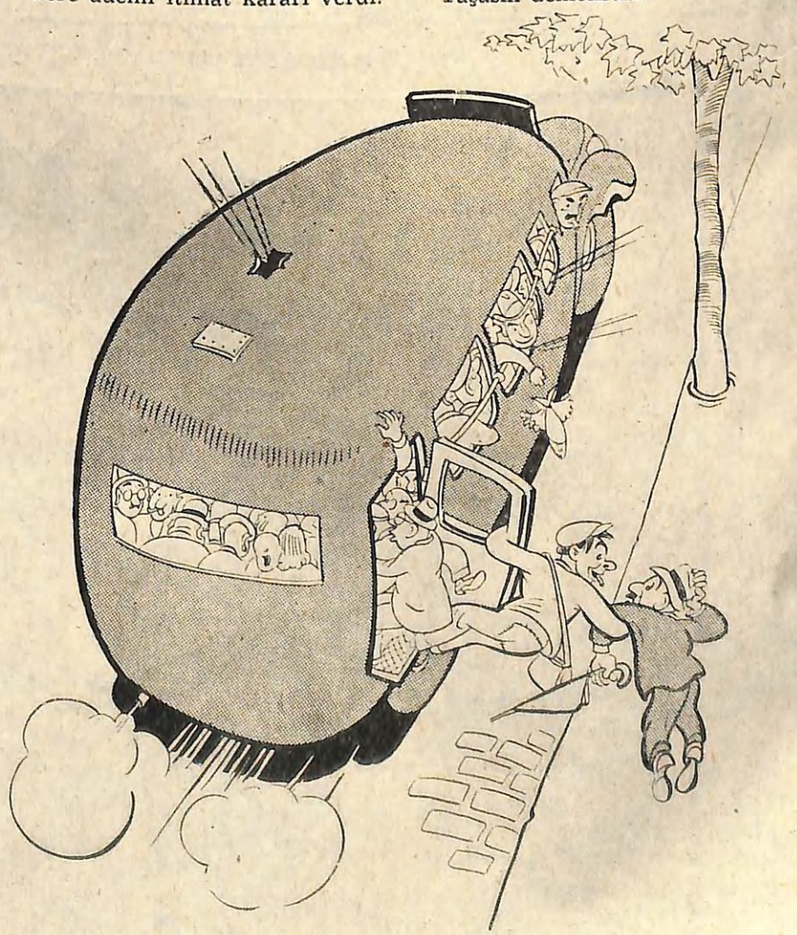

— *Yahu, ben Eyübe değil, Beşiktaşa gideceğim..*
— *Aldırma moruk, böyle boş otobüs her zaman bulunmaz, biraz gezmiş olursun!*

Botarn-ı kudemâ

Duâ

— Mehmed Akif'le beraber —

Yâ İlâhî! Bize hürriyyeti gönder.
— Âmîn!

Ermesinler onu yoldan çevirenler,
— Âmîn!

Çekeriz kaç senedir âh ederek hasretini,
Ömrümüz geçmededir bekliyerek avdetini,
Sînemiz oldu bütün âteş-i hicrâna makar,
Nâlemiz çıkmadadır şâm-ü seher arşa kadar.
Böyle volkan gibi olsun mu ibâdın sûzan?
Ver bu mihnetlere bir gaayet İlâhî
— Âmîn!

Oldu mâtemgede baştan başa bîçâre vatan,
Geçti yüz binleri hattâ bugün aç, hasta yatan!
(Mahvolan âileler bir sürü mâsûmundur,
Kalan âvârelerin hâli de mâlûmundur.)
Bu kadar nekbete dağ olsa dayanmaz insan!
Def'et artık bu musîbetleri Yârab,
— Âmîn!

Halka kim etse sahâbet oluyor cevre hedef,
Hakka kem gözle bakan kesbediyor şân-u şeref.
Ne eder hakka temâyül, ne bakar halka ricâl?
Görseler nerde hakikat kaçışırlar derhâl!
Oluyor işte ahâli bu sebebden giryan.
Kurusun gayri bu göz yaşları Yârab,
— Âmîn!

Sarmış etrafını binlerce cehalet kurdu,
Kerem et, eyle sıyânet şu mubârek yurdu,
Cismi mecrûh-u perîşan yatıyor, âh ediyor,
Yetiş imdâdıma artık aman Allaâh, diyor,
Olsa hürriyyet olur derdine ancak derman!
Ona hürriyyeti bahşet ulu Tanrım,
— Âmîn!

Râsıd

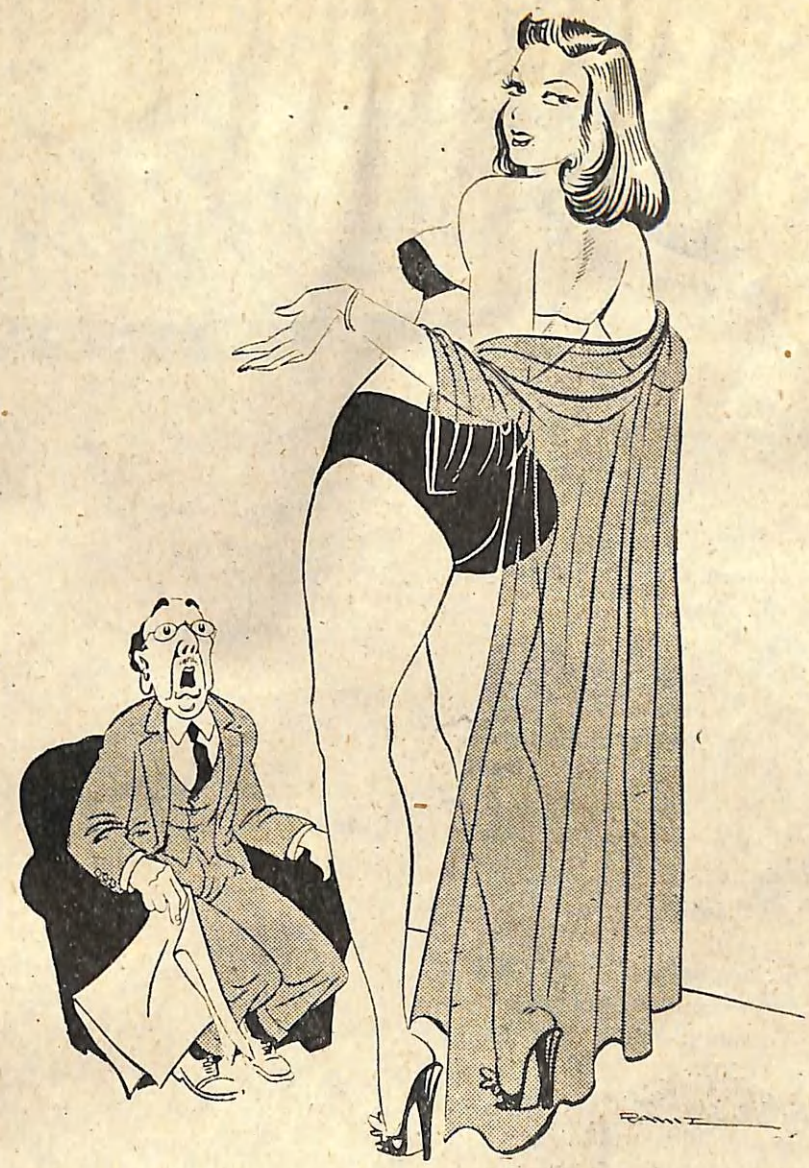

— *Kocacığım, nasıl beğendin mi? Hem sabahlık, hem gecelik!.*

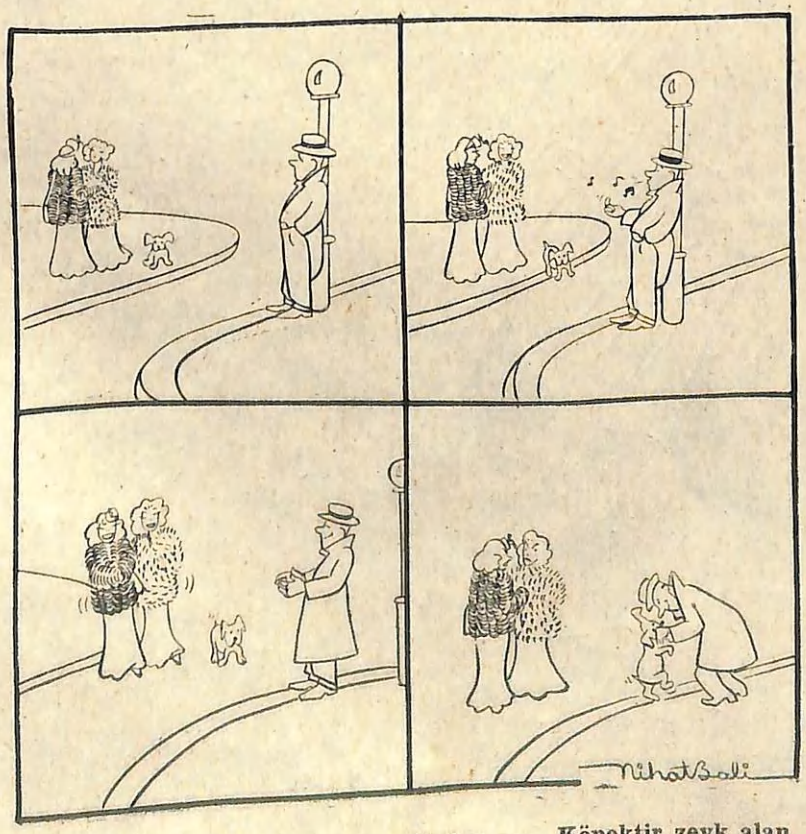

Kızlar — Köpektir zevk alan
Sayyadı bi insafa hizmetten!

— *Müjde karıcığım, karşıki komşunun hizmetçisini ayartmak üzereyim!*

Hikâye

Saatler olsun

Yazan
RE - CE

Nadir Bezgin, acele odaya girdi:

— Beş liran var mı?

— Ne yapacaksın?

— Sorma... Bizim Hüseyin Sâfi ile sokakta giderken zavallıya birden baygınlık geldi. Hemen bir taksiye attım dispansere götürdüm. Fakat aksiliğe bak... Ay sonu olduğu için üstümde para yok... Fakat şoföre karşı bozmadım. «Çek matbaaya!» dedim; geldim. Şimdi taksi aşağıda bekliyor. Haydi... Şu beş lirayı ver de arabayı savayım.

Vaziyet hakikaten kötü idi....

— Yavrum! dedim. Pek fena bir zamanda geldin. Seni temin ederim ki...

Nadir, cümlenin sonunu bekliyecek halde değildi. Merdivenleri dörder dörder inerek idareye koştu. Biraz sonra yine yukarı çıktı. Kaşlarının çatılmasından işin iyi gitmediğini anladım. Odadakilere şöyle bir göz attı. Yazı işleri müdürünü dideledi:

— Nâil! dedi... Azıcık gel... Sana bir şey söyliyeceğim.

Nâil, son derece sâkin bir tavırla:

— Söyle... dedi. Fakat ben de peşin söyliyeyim. Para istiyeceksen nafile zahmet etme... Daha geçen sene aldığın papeli vermedin.

Nadir:

— Unutmuş olabilirim. Fakat bu anda böyle şey söylenir mi?

Tam o sırada odaya içimizde kalantor olarak tanınan bir arkadaş girdi. Nadirin hazan fırtınası esen yüzünde derhal bir bahar meltemi esti.

— Aman Hüseyin! Seni gökte ararken yerde buldum.

— Hayır ola...

— Bizim Sâfi yolda hastalandı. Bir taksi ile dispansere götürdük. Taksi için para lâzım..

Hüseyin düşündü:

— Azizim, dedi. Söylesem inanmıyacaksın. Şimdi kapıda amcamın oğlu rastladı. Para lâzımmış. Son meteliğe kadar beni temizledi.

Nadir sarardı... Ondan sonra ânî bir karar vererek:

—Şişliye halama giderim... Başka çare yok!

diye fırladı.

★★

Ertesi günü Köprüde yine ayni takside Nadire rastladım. Arabayı durdurdu:

— Dün halamı bulamadım. Kızından telgraf almış, tayyare ile Ankaraya gitmiş.

Taksiden çıktı; şoföre işittirmemek için kulağıma fısıldayarak anlattı:

— Felâket! Azizim. Dündenberi saat boyuna yazıyor. Ben mütemadiyen para arıyorum... Aksi olacak. Hiç bir dostumu, ahbabımı evinde bulamıyorum.

— Şoföre söyle... Parasını gelsin sonra alsın...

— Söyledim. Hepsini olmazsa bir kısmını verin de benzin alayım! dedi. Hem de bunu öyle bir tavırla söyledi ki «Yok!» desem ne olacak bilmem!

Yüzüne baktım. Gözleri parlıyordu; çehresi süzülmüş; traşı uzamış ve bir şey yemediği için açlıktan sarhoş gibi sallanıyordu.

— Gel! dedim... Biraz yemek ye... Lokantada benim kredim var...

Bu kredi kelimesi onu denizde boğulmak üzere olan bir adamın bir tahta parçasına uzanışı gibi ümitle canlandırdı.

— Aman! dedi. Kredi varsa... Ay başına kadar biraz para alalım.

— Kaç lira?..

— Bilmem. Saate bakamıyorum... Fakat yine kırk elli lira olacak...

— Sorayım mı?

— Aman sorma... Uyuyan yılanın kuyruğuna basmıyalım. Sorarsak belki şoförün şüphesini tahrik ederiz.

— Şimdi ne yapacaksın?

— Bilmiyorum... Aklım başımda değil.

— Peki... Böyle kaç gün gezeceksin?

Nadir içinden kopan bir hıçkırığı zor zaptederek:

— Sorma! dedi... Şoför bir saat yakamı bıraksa nasıl olsa bir çaresini bulurum...

— İki kapılı mağazalar vardır. Onlardan birine gir... Öteki kapıdan çık. Sonra gelir, şoförü bulur parasını verirsin...

Nadir içini çekti:

— Ne söylüyorsun? dedi. Nerede dursak peşimi bırakmıyor.

— Bunun sonu ne olacak?

— Ay başına kadar devam edecek. Bizim haftalık, saatin yazdığı parayı öderse ne alâ... Ödemezse beraber yaşıyacağız. ğız.

Ayrıldık.

★★

Nadiri bir daha göremedim. Bir ay sonra yağmurlu bir havada bir taksiye biniyordum. Şoförün yanında tanıdığım bir ses:

— Buyursunlar beyim!

dedi.

— Nadir!

— Ya... Ben. Bizim Yaşar Efendiye muavin oldum.

— Sonra?

— Sonrası şimdiye kadar borç altı yüz elli lirayı geçti. Bana lûtfediyor. Borcu saatle değil, götürü ilâve ediyor!

— *Fener Galatasaray maçında bir güvercinin kuyruğuna balon takıp uçurmuşlar...*

— *Kuyruğuna balon takmışlarsa mutlaka sulh güvercinidir!*

Çömezin Röportajları:

124

Tüccarlar Kongresi...

Çizen: RAMIZ

Çömez — Kongrenin toplantı yerleri arasında Taksim Gazinosunu niye seçtiniz?

— Biz de numaralarımızı gösterelim diye!

Çömez — Kongreyi niçin Yıldız Sarayında yapıyorsunuz?

— Tüccarların istibdadını anlatmak için!

Çömez — Kongreden bir netice alınacak mı?

— Biz her işten alnımızın akiyle çıkarız.

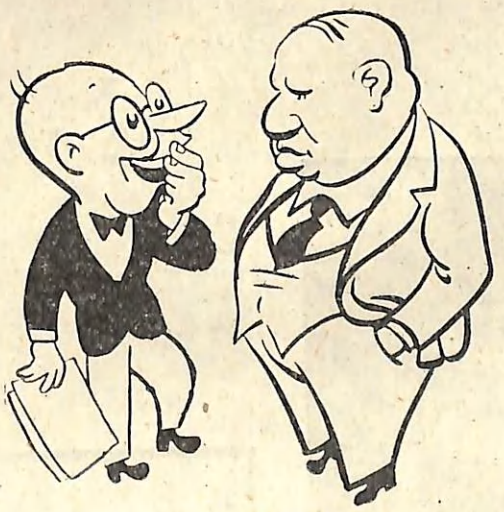

Çömez — Bu tüccarlar kongresini niçin yaptınız?

— Dostlar alış verişte görsün diye!

Çömez — Niçin hep dış ticaretten bahsediyorsunuz?

— İçimizde bozukluk yok da ondan!

Çömez — Niçin kongre yapıyorsunuz?

— Yaş tahtaya basmamak için!

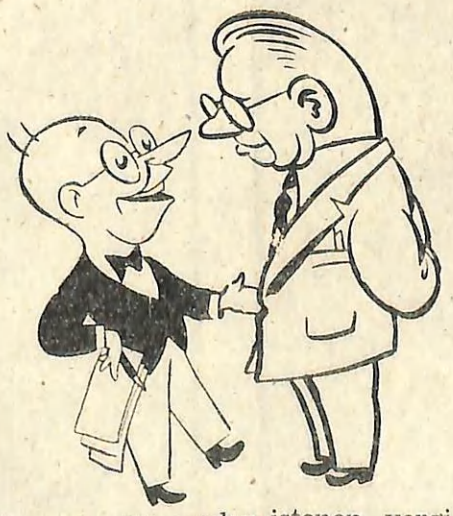

Çömez — Tüccardan istenen vergileri ne yapacaksınız?

— Alelusul halka yükliyeceğiz!

Çömez — Kongrenize rağmen iktisadiyatımız hastadır diyorlar.

— İyi ya, biz de bir alay rapor hazırladık!

Eski hamam, eski tas!

ÇEKTİKLERİMİZ !

İzah: 4 0sene evvel Maliye Nazırı ile meb'us Halil Bey İzmire gitmişler, ve arabaları halk tarafından çekilmişti. (Omuzda taşımak o zaman icat edilmemişti).

ESKİ PLÂKLAR

Vekiller dairei intihabiyelerinde!

◆

MECLİSTE TECEDDÜT MÜNAKAŞALARI:

Hamdullah Suphi Bey — Efendi! Medeniyetler, memlekete girerken gümrüğe uğramaz!

Mebus Ziya Hoca — Darılma oğlum, ben kaçak kullanmam!

Karaköyden sühuletle geçmek için verilen karar

SARAYLAR VE EŞYALARI MİLLETİNDİR!.

Millet — Şah İsmailin murassa tahtında oturuyoruz!..

FIKRALAR

TEVAZU

Ermeni tüccarlarından Onnik Yaldızlıyan ile karısı, dostları Tangırmıngıryan'ın evlerindeki rakı ziyafetine davetli idiler.

Karı koca adamakıllı sarhoş olmuşlardı. Yaldızlıyan, sarhoşlukla, gençliğindeki çapkınlıklarını hikâyeye başladı:

— Zo biloorsunuz kaç Sürpiğin, kaç Alisin, kaç Hayganuşun kocasına boynuz takmışımdır?

Madam Yaldızlıyan tasdik etti:

— Ne ki söylcorsa doğrudur. Ben onun kadar hovardalık etmemişimdir. Salt bir kocaya boynuz takmışımdır!

TERSİNDEN Mİ?

Dostlardan birinin apartımanında kadınlı erkekli toplanmışlardı. Tanıdıkların yaşları mevzuu bahis oluyordu.

Yaşlıca bir hanım:

— Ben de otuzuma yaklaşıyorum, dedi.

Misafirler arasında bulunan Refi' Cevad Ulunay kendini tutamadı:

— Hangi taraftan ,hanımefendi?

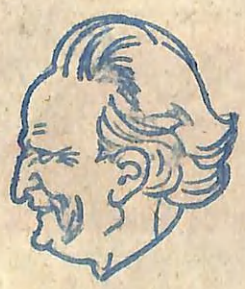

MODEL

Çallı, kendisine kızan canlı modeli teskine çalışıyordu:

— Kusura bakmayın, alışkanlık. Bundan evvel de resmini yaptığım bütün modelleri, iş bittikten sonra, ağzıma götürürdüm.

— Bundan evvel ne gibi modeller kullandınız?

— Elma, armut, şeftali, kavun ,karpuz, kiraz...

HAKLI

Avni Meserretçioğlu, Doğan Nadinin arabasını kullanıyordu; o:

— Maşallah! Saatte yüz kilometre gidiyorsun ha! Bu ne maharet? deyince, Avni güldü :

— Maharet değil, cesaret: Otomobil kullanmaya daha dün başladım...

HAKARET

Hâlâ, en son balonun dedikodusunu yapıyorlardı. Heykeltraş Kenan Yontunç, arkadaşına asabiyetle derd yanıyordu:

— Hakaretin bu derecesine tahammül edemem.

— Neden?

— Düşün birader; bana: «dans biliyor musunuz?» diye sordu!

— Peki, bunda kızılacak ne var?

— Evet ama, o sırada kendisiyle dansediyordum!

POT USTUNE POT!

Cahide Sonku, Ruy Blas temsilinden sonra Sabri Esada sordu:

— Beni sahnede nasıl buldunuz?

— Mükemmel! Her zamankinden daha güzel!

— Ne dediniz?

Sabri Şaşırdı:

— Affedersiniz, onu demek istemedim. Yani, tabiî halinizden daha çirkin...

HACET YOK

Zengin baba, kızına talip olan delikanlıyı hiç beğenmemişti. Fakat onu ısrarından bir türlü vazgeçiremiyordu.

Nihayet karar verdi. İşi kat'î şekilde kesip atacaktı:

— Ben ölmeden kızımla evlenemezsiniz! dedi.

Delikanlı ,mütevazı bir tavırla gülümsedi:

— Aman efendim! Ben o kadar miras düşkünü bir kimse değilim. Kızınızla siz ölmeden de pek alâ evleniri.

KAÇ?

Bir ahbabı, Neyzen Tevfiğe karşı, öğünüyordu:

— Ben sarhoş olduğumu derhal anlarım ve içmeye hemen son veririm.

Neyzen, sükûnetle sordu:

— Peki, nasıl anlarsın?

— Şurada iki lâmba var ya.. İşte onları dört görmeye başlayınca...

Neyzen hiç bozmadı:

— Hayret! Ben orada iki değil, bir tek lâmba görüyorum!

KESTİRMESİ

Bir talebesi, sahiden doktor olduğunu hatırlıyarak, Süheyl Ünver'e geldi, muayene olmak istedi. Doktor:

— Neniz var? diye sordu.

— Kalbim ağrıyor, efendim. Acaba bir ilâçla durdurabilir misiniz?

Süheyl Ünver hastayı yatıştırdı:

— Hiç merak etmeyin. Ben şimdi size öyle bir ilâç yazarım ki ağrınızı da, hattâ kalbinizi de mutlaka durdurur.

PİYADE

Hamiyet Yüceses, kunduracı İsmail Kemale çıkışıyordu:

— Ayakkabılarınız iki ay bile dayanmıyor!

— Affedersiniz. Sizin yaya dolaştığınızı zannetmiyorduk. Müşterilerimizin hiç biri otomobilden aşağı inmez!

AKIBET

Bir tanıdıklarından bahsediyorlardı. Arkadaşı:

— Neclâ evlenmiş, haberin var mı? dedi.

Mefharet Yıldırım, üzüldü:

— Yok canım! Vah vah! Demek nişanlısından kurtulamadı ha!

CESARET

— Haberin var mı? Bizim Ahmet, senelerdenberi bekledikten sonra nihayet evleniyormuş. Söylediğine göre bu onun için bir mükâfatmış.

— Ne mükâfatı? Cesaret mükâfatı mı?

SAYI : 124

Sahibi ve yazı işleri müdürü
Mesul müdür
SAMİH GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze — Sandalyayı atmış, kurulmuş keyif çatıyorsun.
Sıska Dayı — Karıcığım, hem serdeyim, hem serde!.. Avuç dolusu para verdik, bırak şu şapkanın safasını süreyim!

T.T POSTASI

Bayezit: Nuri Çökmez.

S — Sayın ve kıymetli Teyzeciğim, ne kibar, ne asil ruhlu bir kadınsınız. Yüzünüz kadar güzel olan huylarınıza da hayranız.

Kaynana olduğunuz halde evlendikleri gündenberi damadınızı bir gün olsun gidip rahatsız ettiğini-

plimanlara çok çok teşekkür ederim. Kaynanalık edemediğim hakkındaki kanaatlerinizi düzeltmenizi isterim. Ben de her kaynana kadar kaynanayım.. Ne çare ki hiç bir gün hiç bir saat yerinde duramıyan damadımı yakalamak mümkün ol yor...